

گزارش موردی

گزارش یک مورد سندروم ایکس شکننده همراه با ناهنجاری انگشتان

دکتر فرح اشرف زاده* ، **دکتر محمد رضا عباس زادگان**** ، **دکتر نصرت قائمی*****

چکیده:

سندروم ایکس شکننده، شایعترین علت عقب ماندگی ذهنی ارثی است که در اثر جهش یک ژن fragile X mental retardation 1 (FMR 1) بر روی بازوی بلند کروموزوم ایکس در ناحیه 27.3 q بوجود می آید. تظاهر بالینی آن، عقب ماندگی ذهنی بدون علائم عصبی، صورت دراز، گوشها بزرگ، ماکرواورکیدیسم در مردها، کمبود توجه و اختلال رفتاری و گاه رفتاری اوتیستیک است. در این بیماری مفاصل شل نیز گاها دیده می شود. ناهنجاری مادرزادی دیگری در این بیماران گزارش نشده است.

در این مطالعه یک پسر ۶ ساله مبتلا به سندروم ایکس شکننده معرفی می گردد که علاوه بر فنوتیپ بیماری، انگشت شست دست ها و پاهای او بزرگتر و پهن تر از حد طبیعی است. ناخن های این انگشتان نیز کوتاه و پهن است. در بررسی سایر مطالعات همراهی ناهنجاری انگشتان و سندروم ایکس شکننده گزارش نشده است. فقط در یک گزارش که مربوط به بخش ژنتیک مرکز طبی cornell در نیویورک می باشد، دو برادر دوقلو را معرفی کرده اند، که علاوه بر سندروم ایکس شکننده، شکاف کام و شکاف دیواره بین بطنی قلب داشته اند.

تشخیص ایکس شکننده در کودک فوق توسط کشت لمفوسيتهای خون در محیط بدون folate و بررسی کروموزومها به روش نواری انجام شد.

کلید واژه ها: ژن ۱ FMR / سندروم ایکس شکننده / عقب ماندگی ذهنی / ماکرواورکیدیسم

مقدمه :

بیماران گزارش نشده است^(۱). مادر این مطالعه علاوه بر مروری بر این اختلال، کودکی را معرفی می کنیم که علاوه بر فنوتیپ کامل بیماری، انگشتان شست دست و پای او بوضوح بزرگتر و پهن تر از حد عادی و همچنین از سایر اعضاء خانواده او بود. انتقال این سندروم به صورت وابسته به ایکس میباشد، ولی در هردو جنس دیده میشود، کلیه مادران پسران مبتلا ناقلل هستند. زنان ناقل معمولاً نقص ذهنی شدیدی ندارند اما ۵۰٪ خطر انتقال ژن را به فرزندان خود دارند. اگرچه که ۳۳٪ زنان حامل ژن ممکنست مبتلا به عقب ماندگی ذهنی باشند.

سندروم کروموزوم ایکس شکننده، یکی از شایعترین علل عقب ماندگی ذهنی است. شیوع این سندروم در مردان ۱ در ۲۰۰۰ و در زنان ۱ در ۲۵۰۰ نفر است. چون تغییرات دیس مورفیک این سندروم جزئی است، لذا تشخیص بیماری براساس نمای بالینی مشکل می باشد. شایعترین تظاهر بالینی آن عقب ماندگی ذهنی است. در مردان مبتلا صورت دراز، چانه گرد، گوش های بزرگ دراز و ماکرواورکیدیسم دیده میشود. شلی مفاصل در بعضی بیماران وجود دارد. ناهنجاری مادرزادی دیگری از این-

* دانشیار گروه کودکان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
 ** استادیار گروه ژنتیک پزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
 *** استادیار گروه کودکان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

انگشت شست دست ها و پاهای او بزرگ و پهن بود (تصویر ۲). یافته ای مشابه در سایر اعضاء خانواده وی مشاهده نشد.



تصویر ۲

معاینه اعصاب جمجمه ای (درحد همکاری کودک) انجام شد که طبیعی نشان می داد. رفلکس های تاندونی عمقی طبیعی بود. برای آزمایشات مخچه ای همکاری نداشت ولیکن حرکات دست لرزشی نداشت و در راه رفتن طبیعی بود.

معاینه قلب و ریه نرمال، لمس شکم طبیعی بود. در معاینه دستگاه تناسلی، ختنه نشده بود. علامتی از شروع بلوغ بصورت رویش موهای زهار دیده نشد. اندازه بیضه ها نسبت به سن کودک، بزرگتر بود لذا بیمار بوسیله (آندوکرینولوگ) وضعیت نشسته و ایستاده معاینه شد. در حالت خوابیده چربی های سوپر اپویک کنار زده شد، پنیس در وضعیت کشیده قرار داده شد طول آن ۶/۵ سانتیمتر بود. در وضعیت ایستاده بیضه ها لمس شد که توده ای نداشت. بزرگی دو طرفه بود طول بیضه ها با خط کش اندازه گیری شد که اندازه طولی آن ۴/۲ سانتیمتر بود. (تصویر ۳).



تصویر ۳

بیماری در اثر افزایش طول DNA (تری نوکلئوئید CGG) در ناحیه بالای زن FMR1 اتفاق میافتد.

در افراد سالم طول قسمت تکرار (سیتوزین، گوانین، گوانین) ۶ تا ۴۰ است. اما در افراد مبتلا به این سندروم با پیش جهش (premutation) CGG وجود دارد، و در نوع با جهش کامل بیش تکرار از ۲۰۰ تکرار مشاهده می شود. جهش هایی به غیر از CGG نیز شناخته شده است ولی نادر هستند (۳-۵).

تشخیص بر اساس بررسی سیتوژنیک و یا از طریق روش‌های ملکولی مانند R.P.C.R و آنالیز Southern-Blooth انجام می گردد و محل شکنندگی کروموزوم X در ناحیه Xq 27.3 در ۱۰ تا ۴۰ درصد سلولها مشاهده می شود.

تشخیص سندروم ایکس شکننده توسط مطالعات سیتوژنیک احتمال ۵٪ خطا در تشخیص را دارد که میتوان با استفاده از روش‌های جدیدتر ملکولی که تکرار بازهای DNA را در زن FMR1 ر迪ابی میکند این مشکل Polymerase Chain Reaction را حل نمود. با روش مادران ناقل را می توان مشخص نمود، در صورت حاملگی تشخیص قبل از تولد نیز امکان پذیر است (۵,۶).

معرفی بیمار:

رحیم - م، ۶/۵ ساله اهل و ساکن مشهد به علت اختلال رفتاری و عقب ماندگی ذهنی به درمانگاه آورده شد. والدین از بیش فعالی، لجبازی، آزار رساندن به دیگران، پرخاشگری وی شاکی بودند و اظهار می داشتند که در آزمون هوش برای ورود به مدرسه پذیرفته نشده است و به مدرسه استثنائی معرفی شده که در این مدرسه نیز به دلیل شرارت، عذرش را خواسته اند.

در معاینه وزن وی ۱۸ کیلوگرم، قد ۱۱۲ سانتیمتر و دور سرش ۵۶ سانتیمتر بود. هیپر اکتیو بود و همکاری لازم برای انجام معاینات را نداشت. صورت دراز، دهان نیمه باز و گوش ها بزرگ دیده می شد (تصویر ۱).



تصویر ۱

شد . مدت‌ها ابهامات زیاد در نخوه توارث و خصوصیت بالینی بیماری وجود داشت که به نام Sherman Paradox مشهور بود . بعد از شناسایی ژن و تعیین ساختار شیمیایی FMR1 و شناخت تکرار بیش از حد معمول تری نوکلئوئید CGG به عنوان عامل بیماری، این ابهامات مرتفع و توجیه شد(۷).

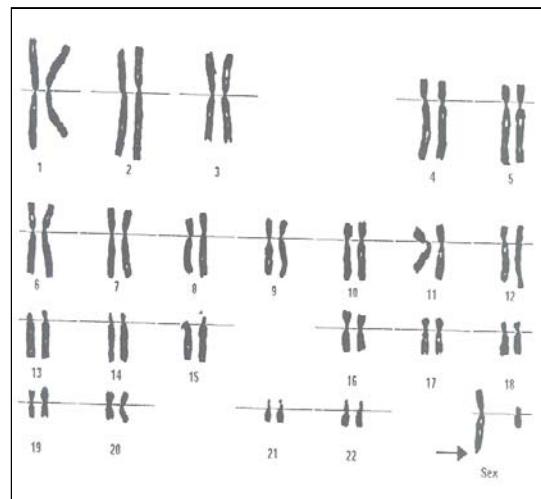
در سال ۱۹۹۱ مشخص شد که این اختلال در نتیجه (FMR 1) Fragile x Mental Retardation جهش ژنی به نام ایجاد می‌شود . در حالت طبیعی این ناحیه دارای سه نوکلئیک اسید CGG است که به اندازه ۶ تا ۴۰ بار تکرار می‌شود . در ناقلين این تکرار در حد ۵۵ تا ۲۰۰ (پیش جهش) است که بسیار مستعد جهش کامل است ، در جهش کامل تکرار CGG به صدها بار میرسد . این ژن با بررسی ملکولی مانند Robust DNA & Southern Blot قابل شناخت است(۸).

این سندروم هم در جنس مونث و هم در جنس ذکر دیده می‌شود . در مرد مبتلا به سندروم ایکس شکننده با جهش کامل ژن CGG تا ۲۰۰ بار حداقل تکرار می‌شود که توسط P.C.R قابل تشخیص است البته گاه افراد مبتلا به نوع موژائیسم نیز وجود دارند که تعدادی از سلولهای آنها جهش کامل و بعضی دیگر Premutation دارند، این افراد گاه فنوتیپ کامل سندروم و گاه علائمی جزئی از بیماری را نشان می‌دهند . در زنهای مبتلا، یکی از دو کروموزوم ایکس در هر سلول غیرفعال می‌شود، در صورتیکه کروموزوم فعال دارای ژن جهش یافته FMR1 باشد فرد مبتلا خواهد بود (۹). بنابراین ۰.۵٪ زنهای حامل، علائم بالینی را نشان خواهد داد . ژن FMR1 در بسیاری از بافت‌ها از جمله مغز وجود دارد و به مقادیر زیادی در نورون‌ها و دندانیت‌های کوچک و بزرگ قرار گرفته است . تولید بالای پروتئین FMR1 در پاسخ به تحریک گیرنده‌های گلوتامات نشان داده که با عملکرد دندانیتی و تکامل طبیعی اتصالات سینپاتی تداخل ایجاد می‌کند(۸).

علائم بالینی:

نمای عمدۀ بیماری عقب ماندگی ذهنی است . بعد از سندروم داون دومین علت ژنتیکی عقب ماندگی ذهنی است . میزان شیوع آن در جنس مذکور ۱ در ۲۰۰۰ و در جنس مونث ۱ در ۲۵۰۰ است . حدود ۹٪ مردان با ضربی هوشی بیش از ۳۵ تا ۶۰ که علائم عصبی خاصی

تولد وی طبیعی با آپگار نرمال بود . مادر از همان ابتدا متوجه غیرطبیعی بودن انگشت شست دست و پای کودک شده و ذکر می‌کند که دور سر وی از همان ابتدا بزرگتر بوده است . مهارت‌های تکاملی را نسبت به سایر فرزندان خانواده، دیرتر کسب نموده، بطوریکه در سه سالگی قادر به ادای کلمات بوده است . سابقه تشنج، صرع و بیماری خاص دیگری در وی و خانواده اش نبود، بیمار مورد نظر فرزند اول خانواده است و یک خواهر ۴/۵ ساله و سالم دارد . والدین خویشاوند نیستند . دختر خاله بیمار که در حال حاضر ۱۲ سال سن دارد نیز دچار عقب ماندگی ذهنی است ، که قیافه‌ای مشابه این بیمار دارد ولی چون ساکن روستا بود موفق به ویزیت او نشدیم . آزمایشات CBC، تست‌های کبدی، تست‌های تیروئیدی و کروماتوگرافی آمینواسیدها در سرم و ادرار طبیعی بود . تست‌ستروتون سرم 0.07 ng/cc ، FSH 0.1 unit و LH 0.3 unit بود . (براساس سن بیمار نرمال بود) . سی تی اسکن مغزی وی طبیعی گزارش شده بود . ضربی هوش بیمار ۵۸ بود . برای بیمار کشت کروموزومی بر روی محیط معمولی و modified انجام شد که محل‌های شکننده بر روی بازوی بلند کروموزوم ایکس مشاهده گردید (شکل ۱).



شکل ۱

بحث:

اولین بار بل و مارتین در سال ۱۹۴۳ این بیماری را گزارش کردند ، مدت‌ها به نام بیماری بل و مارتین معروف بود . در سال ۱۹۶۹ لوبز حالت شکننده‌گی را در بازوی بلند کروموزوم ایکس شرح داد و بیماری به نام جدید خود، سندروم ایکس شکننده معروف

اوپیساتیک از دیگر علائم در این بیماران است(۱۲،۱۳). اختلال رفتاری در بیمار ما به صورت کمبود توجه و بیش فعالی تظاهر کرده بود که علیرغم دریافت داروهای محرک (ریتالین) و یا نورولپتیک ها بهبود چندانی نشان نداده بود.

نیمی از زنان (دارای زن جهش یافته FMR1) مبتلا و دارای علائم فنوتیپی می باشند، در این عده اختلالات شناختی شایعتر است. در بیماران مبتلا به سندروم ایکس شکننده ناهنجاری مادرزادی دیگری دیده نمی شود. فقط در یک گزارش، همراهی این سندروم با ناهنجاریهای مختلف در دو برادر دوقلو گزارش شده است (۱۴،۱۵). ولی همراهی این سندروم با انگشت شست بزرگ دست و پا (بدون سیندراکتیلی) در بیمار ما اولین مورد می باشد. سندرمهایی که در آن انگشت شست بزرگ دیده می شود عبارتند از:

دیسپلازی آکروموزومیک (ناحیه فرونتال برجسته، قسمت دیستال اندامها کوتاه، کیفوز توراسیک)، سندروم Apert (کرانیوسینوستوزیس، هیپوپلازی قسمت وسطی صورت، سیندراکتیلی) سندروم Carpenter (اکروسفالی، پلی داکتیلی، سیندراکتیلی، کانتوس داخلی جابجاشده) سندروم لارسن (دررتگی متعدد مفاصل، ناخن های کوتاه) سندروم Rubinstein-taybi (شکاف چشمی مورب، مانگزیلاهیپو بلاستیک، مشکلات قلبی، کوتاهی قد) (۱۶) که هیچکدام در مورد بیمار ما صادق نیست و همراهی این سندروم ها با ایکس شکننده نیز دیده نشده است.

تشخیص:

تمام بیماران با عقب ماندگی ذهنی باید بررسی سیتوژنیک شوند که در بیمار ما نیز انجام شد و پاسخ آن ضمیمه است. در صورت مشاهده کروموزوم ایکس شکننده، PCR و بررسی DNA مولکولی برای تشخیص زن جهش یافته FMR1 کمک کننده است و افراد مبتلا و حامل تشخیص داده می شوند. حتی بررسی ریشه مو نیز از نظر زن FMR1 در مردان عقب افتاده، به عنوان یک بررسی غربالگری مورد استفاده دارد(۱۷). این بیماری اگر چه معالجه پذیر نیست ولی با تشخیص زودرس برنامه ریزی آموزشی بهتری را می توان تهیه نمود. از طرفی با تشخیص مادران ناقل، کاهش تعداد حاملگی در این افراد و تشخیص قبل از تولد و در صورت تمایل خاتمه دادن به حاملگی می توان به افزایش سطح

نیز ندارند، دچار سندروم ایکس شکننده هستند. در این افراد مهارت های تکاملی تاخیر دارد، ضریب هوشی در مردان مبتلا، کمتر از ۷۰ است و با افزایش سن نیز کاهش می یابد. (۸) در بیمار ما ضریب هوشی ۵۸ بود. در هنگام تولد وزن نرمال است اما دور سر و قد بالای حد معمول است، مادر بیمار فوق الذکر نیز اظهار می داشت که دور سر کودک از همان ابتدا بزرگتر از سایر فرزندان وی بوده است اما میزان دقیق آن را نمی دانست.

ماکرواورکیدیسم یک کلید تشخیص مهم است که در ۸۰٪ پسران مبتلا دیده می شود اما گاه تا زمان بلوغ بروز نمی کند. بیمار ما که ۶/۵ سال سن داشت در معاینه او ماکرواورکیدیسم مشهود بود لذا بیمار بوسیله (آندوکرینولوگ) از وضعیت نشسته و ایستاده معاینه شد. در حالت خوابیده چربی های سوپرپوبیک کثیر زده شد، پنیس در وضعیت کشیده قرار داده شد طول آن ۶/۵ سانتیمتر بود (اندازه نرمال در این سن $4/2 \pm 0/8$ سانتیمتر است). در وضعیت ایستاده بیضه ها لمس شد که توده ای نداشت. بزرگی دو طرفه بود طول تستیس ۴/۲ سانتیمتر بود که از حد استاندارد این سن که ۱/۸ ± ۰/۳ سانتیمتر می باشد بیشتر است. و علائمی از بلوغ مشاهده نشد. علت بزرگی بیضه ها افزایش بافت همبند شامل فیبرهای کلازن اطراف توبول ها می باشد و این بزرگی به علت افزایش لوله های سمینیفر نیست(۹).

در زنهای مبتلا گاه نارسانی تخدمان ها بروز می کند(۱۰) در یک مورد بلوغ زودرس در دختر مبتلا به این سندروم گزارش شده است(۱۱).

حدود ۱۰٪ از بیماران دور سر بزرگتر از ۹۷٪ دارند که دور سر بیمار ما نیز ۵۶ سانتیمتر و بیش از ۹۸٪ براساس جنس و سن وی بود. صورت بیماران مبتلا به این سندروم دراز و گوشها برjestه و بزرگ است که در بیمار ما نیز این تغییرات وجود داشت.

گاه علائمی از دیسپلازی بافت همبند نیز دیده می شود که شامل مفاصل انگشتان hyperextensible، کف پای صاف، دیلاتاسیون ریشه آئورت و پرولاپسوس دریچه میترال می باشد، این علائم در بیمار ما وجود نداشت.

اختلالات رفتاری، کمبود توجه و رفتارهای

7. Lubs HA. A marker x chromosome . Am J Hum Genet 1969; 231-244.
8. Murry J, Cuckle G, Hewidon J. Screening for fragile x syndrome. Heath Technol Assess 1997; 19(4): 1-71.
9. Wilson JDW , Foster DW , Larsen PR , et al. Macro orchidism in : Williams textbook of endocrinology. 6th ed. Philadelphia :W.B. Saunders , 1998 : 1601
10. Speroff L, Glass RH , Gkase M. Molecular explanation for ovarian failure in : Speroff clinical gynecologic-endocrinology and infertility. 6th ed. Baltimore : Williams & Wilkins , 1999 :447 .
11. Moores PS ,Ghudley AE ,Winter JS . True percocious puberty in a girl with fragile x syndrome . Am J Med Genet 1990 ; 37: 265-7 .
12. Wisbek JM, Huffman L, Freud L. Cortisol and social stressors in the children with fragile x :A pilot study. J Dev Behav Pediatr 2000 ; 21(4): 278-82 .
13. Munir F ,Cornish KM ,Wilding J . A neuropsychological profile of attention deficit in young males with fragile x syndrome . Neuropsychologia 2000 ; 38(9): 1261-70 .
14. Gianpietro PF. Fragile X syndrome in two siblings with major congenital malformations. Am J Med Genet 1996; 63(2): 396-4-528,1984.
15. Donnenfeld AE. Fragile x syndrome . India J Pediatr 1998; 65(4):513-8.
16. Smith DW, Tones KL. Recognizable pattern of human malformation. Philadelphia; W.B. Saunders, 1988 : 78 , 210 , 256 , 304 , 306 , 308.
17. Tuncnek E, Alikasifoglu M, Aktas D. Screening for fragile X syndrome among mentally retarded males by hair root analysis. Am J Med Genet 2000; 95(2):105-7.
۱۸. عاملی ح ، درویشی ک ، طالع م ، کریمی نژاد ر. سندروم ایکس شکننده و گزارش ۴ مورد بررسی سیتوژنیک و ملکولی آن. دوازدهمین همایش بین المللی بیماریهای کودکان . تهران ، ۱۳۷۹ .

سلامت جامعه کمک کرد.
نتیجه نهایی اینکه سندروم کروموزوم ایکس شکننده دومین علت زننده عقب ماندگی ذهنی بعد از سندروم داون است. این سندروم در هر دو جنس دیده می شود. چون تغییرات دیس مورفیک آن جزئی است لذا اغلب از نظر پنهان می ماند. منظور از ارائه این مطالعه همراهی تغییراتی مانند اندازه انگشت شست با سندروم ایکس شکننده است که تاکنون گزارش مشابه ارائه نشده است. اگرچه که ممکنست این تغییرات مجزا از سندروم فوق باشد. لذا توجه به وجود این ناهنجاری در سایر بیماران مبتلا ضروری است . در حال حاضر امکان تشخیص این سندروم با بررسی های سیتوژنیک در ایران موجود می باشد و گزارشات متعددی در این جهت وجود دارد(۱۸).

سپاسگزاری :

در پایان از زحمات آقای دکتر محمدحسن کریمی نژاد که بررسی کروموزومی بیمار فوق را انجام داده اند ، تشکر و قدردانی میگردد .

منابع :

1. Tan BS, law HY, Zhao Y, Yoon CS. Ng IS: DNA testing for fragile X syndrome in 255 males from special schools in Singapore. Ann Acad Med Singapore 2000; 29(2):207-12.
2. Fryns JP. The fragile X Syndrome. A study of 83 families . Clin Genet 1984; 26:497-528 .
3. Pemberg ME ,Winter RM ,Davies KE. A premutation that generate defect at crossing over explains the inheritance of fragile x mental retardation . Am J Med Genet 1985 21:709 –717 .
4. Sherman SL, Jacob PA ,Morton NE. Further segregation analysis of the fragile x syndrome with special reference to transmitting males . Hum Genet 1985; 69:289-299.
5. Fu YH ,Kull DPA ,Pizzuti A , et al. Variation of the CGG repeat at the fragile x site results in genetic instability . Resolution of sherman paradox .Cell 1991; 67: 1047-1058.
6. Sutherland GR. Chromosomal anomalies in :J Menkes textbook of child neurology. 6th ed. Baltimore : Williams & Wilkins, 2000 :224.